

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach IV Wydział Pracy przywrócił powódkę E. Ł. do pracy w pozwanej Szkole Podstawowej w W. na dotychczasowych warunkach płacy i pracy (pkt.1 wyroku), zobowiązał pozwaną do udzielenia powódce rocznego urlopu dla poratowania zdrowia (pkt.2), umorzył postępowanie w zakresie roszczenia o nagrodę jubileuszową i o świadczenie urlopowe (pkt.3), zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt.4), nadto nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego w Skierniewicach kwotę 205,18 zł tytułem wynagrodzenia biegłej lek. med. przemysłowej K. S. za sporządzoną w sprawie opinię pisemną (pkt.5).

Apelację od powyższego orzeczenia wniosła strona pozwana zarzucając naruszenie prawa materialnego tj.: art. 73 ust. 10 ustawy Karta Nauczyciela w zw. z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 27 października 2005 r. w sprawie orzekania o potrzebie udzielenia nauczycielowi urlopu dla poratowania zdrowia (Dz. U. z 2005 r. Nr 233 poz. 1991) oraz art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy Karta Nauczyciela.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik powódki wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 21 maja 2015 r. strony zawarły ugodę, na podstawie której:

- Pozwana Szkoła Podstawowa w W. cofnęła za zgodą powódki E. Ł. oświadczenie woli z dnia 8 listopada 2013 roku o rozwiązaniu z dniem 30 listopada 2013 roku stosunku pracy na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2. ustawy z dnia 26 stycznia 1982 Karta Nauczyciela;
- strony zgodnie oświadczyły, iż łączący je stosunek pracy został rozwiązany z dniem 30 listopada 2013 roku na mocy porozumienia stron;
- pozwana zobowiązała się wypłacić na rzecz powódki do dnia 5 czerwca 2015 roku kwoty: 10.323 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności i 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz wydać powódce nowe świadectwo pracy uwzględniające postanowienia ugody;
- strony zgodnie oświadczyły, że niniejsza uгода zamyka spór jaki powstał na skutek łączącego je stosunku pracy i wyczerpuje roszczenia w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie uznał zawarcie powyższej ugody za dopuszczalne. Nie jest ona bowiem sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa, ani też nie narusza słusznego interesu pracownika (art. 223 § 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. oraz art. 469 k.p.c.).

Należy podkreślić, iż uгода została podpisana przez profesjonalnych pełnomocników. Sąd Okręgowy uznał, że zawarta uгода nie narusza słuszných interesów pracownika. Przede wszystkim podkreślić należy, iż istota ugody polega na czynieniu sobie przez przeciwników sporu wzajemnych ustępstw. A zatem, w ocenie Sądu Okręgowego, zawarcie ugody polegającej na zmianie trybu rozwiązania umowy o pracę i wypłaceniu trzy miesięcznego odszkodowania, przy ocenie stopnia skomplikowania sprawy, w żaden sposób nie narusza słusznego interesu pracownika. Ponadto powódka,

korzystająca z zawodowej reprezentacji procesowej, wyraziła zgodę na powyższe warunki i oświadczyła, że ugoda wyczerpuje wszelkie roszczenia objęte przedmiotowym pozwem.

Tym samym Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że zawarcie wskazanej ugody było jak najbardziej dopuszczalne.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy na podstawie 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 386 § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.